

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Impietas aliáque vitia Herodis, tam horribili morte digna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

rente, ut in pompa comitaretur mortuum. Ferebatur autem in lectica aurea, distincta varijs gemmis pretiosis, & instrata purpura. Corpus quoque amictum erat purpura, imposito capiti diademate, & desuper corona aurea, sceptrorq; in manu dextera. Lecticam stipabant filij, & cognatorum numerus. Hos sequebantur milites distributi per nationum genera. Primum satellites, deinde Thraces, post hos Germani, & deinceps Galli, omnes instructi velut ad praelium. Reliqua deinde exercitus multitudo armata, sub suis ducibus ac centurionibus. Hos sequebantur quingenti famuli ferentes aromata. Ne cadaveris intolerabilis foetor omnes fugaret scilicet. Ea pompa processit Herodum usq; per octo stadia, ubi, quemadmodum ante mandauerat, sepultus est. Ita quidem corpus habebatur, quod nihil sentiebat. Quid hzc pompa inuit? immò quàm miserabilis fuit, cùm de anima dici queat, *Mortuus est dives, & sepultus est in inferno?* O vanitas vanitatum! Quàm multum sunt solliciti mortales de corporis & externæ pompæ ornatu; & quàm parum de animæ suæ statu! Diligenter recordantur in mortis articulo, immò & in testamento, quid circa corpus & funus fieri velint, & raro, quid animæ futurum sit, meminerunt. Quale enim animæ funus putatis fuisse, quod dæmones duxerunt? Quibus cachinnis, quibus triumphis Herodem duxisse in supplicia inferorum? ad aliam famem, sitim, tormina, & ardorem, & æternum inextinguibiles flammis?

Luc. 16. 22.

IV.
Ioseph. li. 17.
Antiq. c. 1.

Sed ne quis putet, DEVM nimis crudelem fuisse, *constans erat, inter viros diuinos, & fatidicos opinio*, ait Iosephus, *regem laesa tot modis pietatis Deo poenas expendere*. Nam audite Herodis vitam, qui mortem intellexistis, & mirabimini, Deum tam longanimem fuisse, & usque ad sexagesimum septimum, & ferè usque ad septuagesimum annum illi vitam patientissimè concessisse. Quis enim ex vobis, inimicum suum, cuius vitam & necem in potestate haberet, hostilia quotidie molientem tam diu toleraret? 1. Herodes non à Iudæis, sed à Philisthæis origine, obscuris natalibus, tracta, ad Iudæos, teste S. Ambrosio, sic transijt. Antipater parens illius ab Idumæis prædonibus Iudæorum, prope Ascalonem, in templo Apollinis captus, ob inopiam proavi Hieraldi, lytrum non potuit soluere. Coactus est igitur in-

ter Idumæos, tamquam mancipium permanere. 2. Ibi natura callidas, & ad res novas pronus, varijs artibus & politicis ver-
 futijs imbutus ita profecit, vt regis Iudæorum Hircani intimus
 consiliarius fieret; quo rex etiam legato in negocijs bellicis vsus
 est. Ille autem non tam regis, quàm suas res agens, de ærario
 Hircani Iulio Cæsari egregiè succurrit: Hircanoque, homine
 minimè malo, nihil suspicante, effecit, vt ei Iulius, guberna-
 tione civili adempta, summi sacerdotij dignitatem conferret,
 in speciem honoris, & regni adempti compensationem: Anti-
 patro autem optionem dabat eligendi sibi in Iudæa quamcumq;
 ditionem, quem & Iudææ constituit gubernatorem. 3. Hoc
 honore potius Antipater, vt de eo testatur Epiphanius, se cum
 Herode, non religionis ergo, sed quia Iudæi cum gentibus non
 poterant esse familiares, passus est circumcidi. Quo pacto mul-
 ti hypocritæ, officij aut temporalis lucri gratia simulant se Ca-
 tholicos, aut pios, & nescio quæ non faciant. Et, sicut istis ne-
 cesse est, ita Herodes duas inter se se miscuit religiones, seu, vt
 verius dicam, falsos Gentilium errores, cum religione Iudæo-
 rum, in qua admodum tepidus, immò frigidus erat; similis am-
 phibio. Nam & templum Iudæorum contra Gentilium milites
 defendit, & nouum à fundamentis excitauit; sed & Gentilium
 spectacula, festa, & simulachra erexit, aliaque legibus Iudæorū
 contraria multa fecit. Philosophi pro maximis monstris habent
 hircoceruos. Tales Hircoerui sunt, qui omnes, aut certè plu-
 res religiones volunt coniungere; & vt villas, agros, arces, di-
 gnitates assequantur, aut conferuent, apud Catholicos Catho-
 lici, apud Lutheranos Lutherani sunt; veri Polypi, & opum
 causa omnia credere parati, quæ ne detrimentum capiant, ar-
 templa, monasteria, religio, omnia sacra negliguntur, vendun-
 tur, destruuntur. 4. Religione pro titulo dumtaxat habita; &
 neque cetera vitia metuuntur. Hinc mirum non est, si idem
 fuit aded superbus, honorum, gloriæ, pomparum appetens, &
 ambitiosus, vt miris strophis Hircanum regem loco moueret,
 ipseque solum eius adipisceretur. Nomen autem sibi facere
 conatus est, magnificis, intra & extra ciuitatem, ædificijs; con-
 uuijs regijs; sumptibus immodicis; profusione pecuniarum in
 K k exteros,

exteros, ob quam subditos tyrannicè pressit; à quibus etiam velut Deus aliquis haberi voluit. Vnde Cæsar & Agrippa dicere solebant: *Herodis liberalitatem esse regno suo maiorē, consumpturamq; omnia, si vel Syriam & Egyptum possideret.* Ob hanc superbiam originis illum suæ puduit. Nam ex mancipio Antipatro natus voluit videri nobilissimus. Qua de causa, ne quisquam alius, in toto regno stemma suum posset probare, omnes libros stemmatarum, qui erant in templo, iussit exuri. Et inuenit adulatorem Nicolaum Damascenum, qui lib. 1. cap. 8. scriberet, (& habuit Scaligerum assentatorem) illum è præcipuis Iudæorum descendisse; cùm constaret, eum ex Philisthæis, vel Idumæis, semi-Paganis & semi-Iudæis ortum esse. Quod cùm nonnulli ei exprobrarent, morteluerunt. Ita nouis & superbis Thraasonibus dolet, audire originis suæ obscuritatisque veritatem. 5. Superbia magnis sumptibus indiget. Sumptus avaritia cōquirat. Hinc & Herodes subditos, quibuscumque titulis potuit, spoliavit. Tributa noua, telonia, multas, confiscationes bonorum, & mille modos pecuniæ faciendæ excogitauit. Quàm primùm regiam urbem Ierusalem occupauit, iussit cimelia & omnem ornatum regium comportari; itemque omne aurum & argentum diuitum; quod sibi in thesauros rapuit. Quin eò processit, vt ipsa Dauidis & Salomonis sepulchra aperiret, & in illis pecunias quaritaret. Vnde clamor viduarum, pupillorum, & totius populi ad cælum ijt, & vindictam experijt. 6. Nec in superbia dumtaxat nutrimentum magnam profusionem fecit, sed etiam in luxum & luxuriam. Præter adulteria, stupra, & raptus, ab alijs decem, à Iosepho saltem nouem vxores habuisse memoratur. Prima fuit Dore, quam duxit antè, quàm rex esset, sed rex factus, ob vilitatem generis, à se eiecit; superinducta Mariamne regio sanguine oriunda; quam ita amauit, vt præ amore sæpe videretur insanire. Ex prima Antipam, è secunda Alexandrum & Aristobulum ac duas filias Salamptio, & Cypro suscepit. Ex tertia vxore Malthaces Samaritana Archelaum, Antipam, & filiam Abympiadem habuit. E quarta Cleopatra Herodem & Philippum. E quinta Pallæsclauon dicta Phasellum. E sexta Phædra filiam Roxanem. E septima Elpide filiam Salomon.

Octaua

Octava sororis, nona fratris erat filia; adeò nullam habuit sanguinis aut cognationis reuerentiam. Decima Mariamne Simeonia alium illi Herodem peperit. His omnibus non contentus, multa in matronas & virgines nobilissimas violenter & flagitiosè fecit; intra matrimonia duos incestus, extra adulter & stuprator.

7. Inter facinora eius maximè eminuit immanitas, & tyrannis, multis homicidijs testata. Sceptum & regnum ad tribum Iudæ pertinebat. Hinc ad sui regni firmitatem omni studio stirpem illam funditus conatus est eradicare. Quare etiam, per insidias, tres regij stemmatis juvenes Antigonum, Aristobulum, & Hircanum, ad quos jus regni spectabat, cum omnibus amicis & fautoribus interemit. Utque adeò ferox fuit, ut conjugem suam antè charissimam, Mariamnem, matremque eius Alexandram, regias ambas matronas, jussit necari. Quin, ob falsam suspicionem, quasi regno ipsius infidiarentur, duos nobilissimos filios suos Alexandrum & Aristobulum mandavit strangulari, eademque opera & causa, præter alios quàm plurimos, etiam trecentos Centuriones, & duces. Post hæc tragicum illud facinus commisit, in innocentibus Christi causa contrucidandis, quorum quatuordecim millia fuisse memorantur. Inter quos etiam minimum natu filium suum jussit jugulari. Qua de causa Augustus Cæsar, teste Macrobio, dixit, *malle se esse Herodis portum, quàm filium*. S. Petrus Episcopus Alexandrinus, & martyr in suis regulis Ecclesiasticis scribit, Zachariam Sacerdotem, occasione huius infanticidij, quòd à nece quæsitum filium Ioannem Baptistam subtraxisset, ab eodem Herode inter templum & altare occidi jussum; effugit enim filius cum matre Elisabeth, non quòd edicto Herodis includeretur Ioannes, qui nec in Bethlehæm, nec in sinibus eius, sed in montanis Iudææ, in domo paternæ alebatur: sed quòd Herodes ea suspitione nati regis Iudæorū vehementer exagitatus esset, cum enim ad aures eius pervenissent admiranda illa, quæ in conceptione & natiuitate Ioannis contigissent, eum Christum esse ratus, sicut & Iudæi postea errore lapsi, ipsum speciali mandato necari jussit, ut se ea suspitione liberaret, tantoque de regno sibi non eripiendo securior esset.